

**Schriftlezing/tekst:**

Schriftlezing: Mattheüs 14: 22 – 36

Tekst: Mattheüs 14: 28 - 31

**Thema en punten:**

Veilig en vast in Jezus alleen

1. Storm!
2. Uit het oog
3. In het oog

**Vragen:**

1. (Voor de kinderen): Vraag eens aan je ouders wat de woorden van dit lied betekenen: 'Veilig in Jezus' armen, veilig aan Jezus' hart, daar in Zijn stil erbarmen, daar rust mijn ziel van smart.'
2. Stormen in het leven kennen wij ook. De Heere brengt ook wel in de storm. Wat hebben deze drie woorden daarmee te maken?
  - a. Afhankelijkheid
  - b. Vertrouwen
  - c. Zijn eer
3. Als Petrus in de golven wegzakt, is alles hetzelfde en toch anders. Waarom? Herkent u/jij dat?
4. Jezus redt Petrus onmiddellijk. Hij grijpt zijn hand en tilt hem uit het water. Petrus kan zichzelf niet uit het water halen, maar roept tot de Heere. Wat heeft dit u/jou te zeggen?

**Om verder over na te denken:**

(Calvijn naar aanleiding van een andere geschiedenis waarin het stormt)

Houden wij dan voor ogen, dat dit alles door de verborgen voorzienigheid van God op deze manier bestuurd is. Namelijk dat Christus zou slapen, dat een hevige storm zou opsteken, en dat het weinig scheelde of men had schipbreuk geleden. En hieruit moeten wij leren, dat ons geloof door de Heere beproefd wordt, zo vaak als ons tegenspoed overkomt. En dat als onze zorgen/verdriet groter worden/wordt, zodat zij ons bijna overweldigen, dat naar dezelfde raad van God geschiedt. Om onze lijdzaamheid (volharding/geduld) te oefenen. Of om op die manier onze verborgen zwakheid aan het licht te brengen, zoals wij zien dat de zwakheid van de apostelen, die voor die tijd verborgen was, openbaar werd, zodra hen de golven overweldigden.

(dr. A. de Reuver in 'Aangevochten geloof')

Nu zijn er optimisten die vinden dat een christen toch 'altijd nog zijn geloof heeft.' Was het maar waar. In de aanvechting van het geloof 'heb ik dat geloof niet.' Ik heb het niet bij de hand. Het wordt me betwist en uit handen gewrongen. Een mens zou het compleet verliezen, als er niet Eén was Die gebeden heeft dat het niet zou ophouden. Aan 'mijn' gelovigheid heb ik in de aanvechting niet veel. De reden is dat het 'voorwerp' van het geloof zich dan verbergt. En als God uit het oog is, wat valt er dan te geloven? Alleen dit, dat Hij me niet uit het oog verliest. En dat er een Hogepriester is Die onophoudelijk voor me bidt. Het geloof van een aangevochten mens stelt uiteindelijk weinig voor. Hij heeft er bitter weinig aan, laat staan dat hij 'er véél aan zou hebben.' Zijn enige houvast is dat hij vastgehouden wordt. Dit aangevochten geloof is zo pover dat het wel een laatste strohalm lijkt. Toch is dat schijn. Want uitgerekend dit weinige is veel. Het verbindt met Hem Die alles is. Met minder kan een mens niet toe. Meer heeft hij niet nodig.